

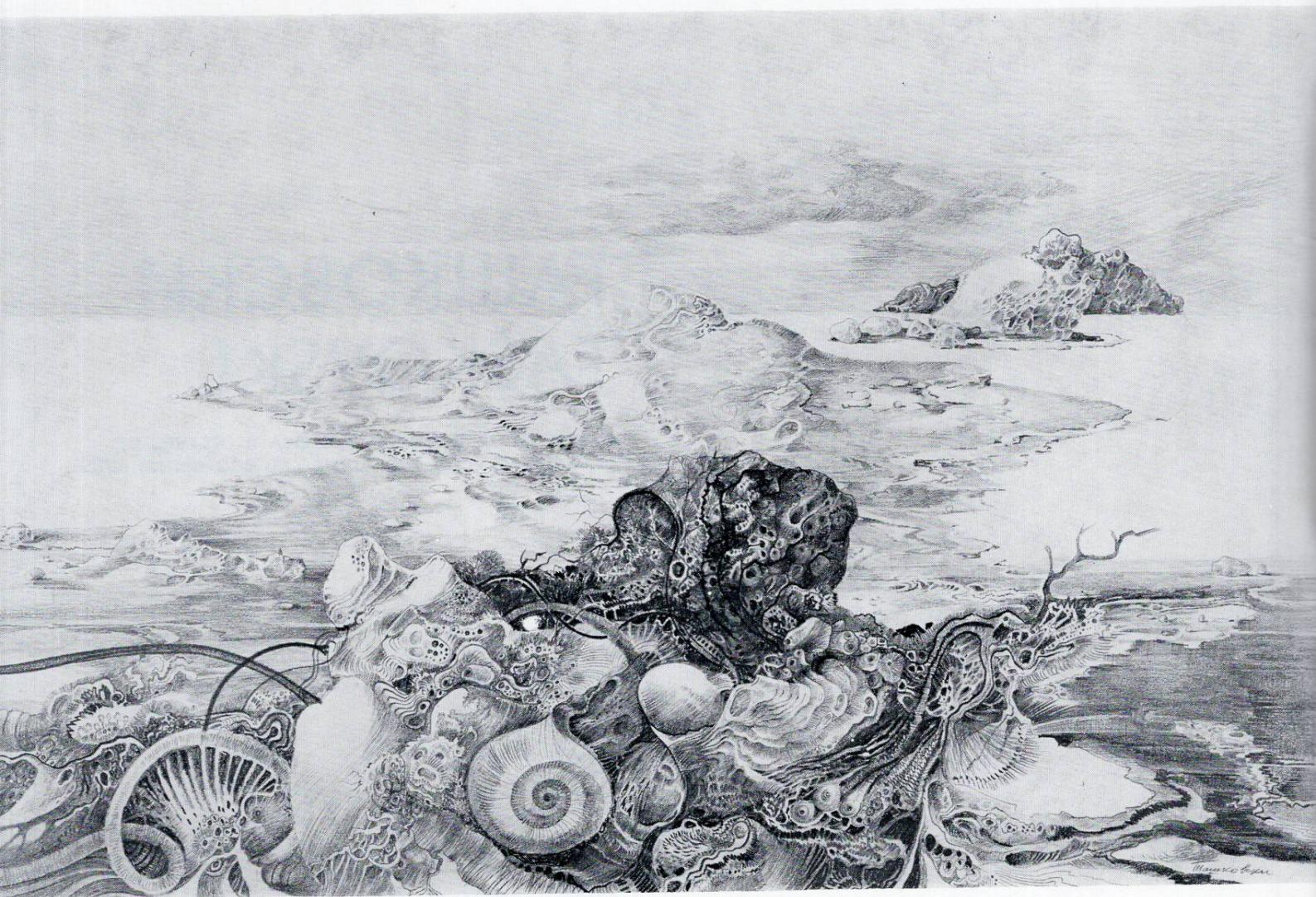
ТАШКОВСКИ
TAŠKOVSKI
ЦРТЕЖИ—DRAWINGS

ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРА И ИНФОРМАЦИИ — СКОПЈЕ
ДОМ НА КУЛТУРА „ГРИГОР ПРЛИЧЕВ“ — ОХРИД
ИЗЛОЖБЕН САЛОН „БРАЌА МИЛАДИНОВЦИ“ — СТРУГА
ЗАВОД, МУЗЕЈ И ГАЛЕРИЈА — БИТОЛА
НАРОДЕН МУЗЕЈ — ТИТОВ ВЕЛЕС

ТАШКОВСКИ TAŠKOVSKI

30 ЦРТЕЖИ ОД ЦИКЛУСОТ „КОРЕЊА И ОРГАНИЗМИ“
30 DRAWINGS FROM THE »ROOTS AND ORGANISMS« CYCLE

АПРИЛ — ДЕКЕМВРИ, 1988

Mauricio Lobo

СВЕТОТ НА ФАНТАСТИКАТА ВО ДЕЛАТА НА ВАСКО ТАШКОВСКИ

Кога се разгледува творештвото на Васко Ташковски се добива прво впечаток за неговата хомогеност, за стилската и тематска препознатливост. Тој е доследен и затоа издвоен во своите настојувања покрај многуте денешни предизвици. Тој им се спротивставува на разните историски модели и низа авангардни идеи. Но, истовремено е чувствителен на она што се случува околу него, селектирајќи ги потребните информации од уметноста и животот. Ташковски е надреалист по вокација кој креира необичен свет, измислен но веројатен, сугерирајќи можни состојби на духот и материјата. Неговата уметност претставува креативен обид да се насетат или подотворат таинствените простори на потсвесното. Начинот на доживувањето на нештата и ликовната постапка откриваат изразит фантаст. Ташковски поаѓа од конкретните податоци кои се трансформираат во необични мотиви со сложена структура. Во нив се остварува симбиоза на податоците од реалноста и на фантасмагоричното, на разните реминисценции и на една хипотетична иднина. Класичната постапка не ја исклучува современата инспирација и сензibilitет во обработката на мотивите. Нивните биоморфни делови се проткајуваат со елементи од техничката цивилизација создавајќи разбранувани барокни целини, кои имаат сложена композициска и иконографска структура. Илузионистичката сугестија на продлабочен простор се заменува или трансформира во неодредена „течна“ маса во која основната улога ја имаат боените форми, линиите и светлотемните ефекти. Ташковски е систематичен во работата, тој е сонувач кој цврсто стои на земјата свртен кон нејзините невидливи страни, кон она што го надминува буквалниот по-даток.

Ташковски се формираше во текот на шеесеттите години на искуствата на некои уметници на некогашната „Медијала“, но остана отворен за нови информации. Тој не толку програмски туку повеќе спонтано се одредели за сликарство кое ги соединува рационално осмисленото концепт и одредените интуитивни сознанија. Пораката се јавува во вид на ангажиран однос спрема проблемите во денешниот свет (војната, еколошката катастрофа, гладот). Оттука, во неговите дела има јасни ознаки на „реалноста“, не ретко се проткајува со сеќавање на минатото, но секогаш во функција на една визија, на еден замислен свет кој е загледан во иднината, кој има допирни точки со хипотетичните белези на науката, најшироко сфатена. Ташковски ја следи внатрешната логика на размислување и создава имагинарен свет во кој утопиското има реални појдовници и претпоставки. Тој ја афирира (а) логичноста на неодреденото и фантастичното преку кое воспоставува необичен и непосреден допир со некои карактеристични темелни мотиви и митови на нашата цивилизација.

Во 1965 година Ташковски излага цртежи и гвашеви, флуидни и поедноставени дела кои сугестивно го назначуваат неговиот прв имгус кон фантастичното. Ташковски до денес ги усвршува сликарството и цртежот, технички различни, но сродни во стилски и тематски поглед со што се надополнуваат. Цртежот всушност го претставува лирскиот сегмент во творештвото на Ташковски што значи најнепосреден исказ на неговите преонупации. И тука е присутна карактеристичната „режисерска“ постапка на Ташковски која се огледа во прецизно нацртаните и надирани делови компонирани во разни соодноси. Тој како да одеше во обратна или паралелна насока со актуелните настојувања во македонскиот цртеж во последните неколку децении. Така, наместо се позабележливото доближување на цртежот до слиската, тој се определува за првата црно-бела „графичност“

која заради специфичноста во изразот се разликува од сликарството и бојата во него. На тој начин Ташковски не потсетува на некои стабилни вредности на цртежот проверени низ вековите. Прену неговите пречистени својства и карактеристична суптилност се доближуваат до Енгровото уверување дека она што е добро нацртано сенкогаш е доста добро насликано.

Ташковски постепено ја гради целината поаѓајќи од деталот. Тој спроведува грижливо организирање на чисти линии, поletни и динамични, кои се губат во густите меѓежести структури надворзрани со површини ситни потези или изделени линии кои ја откриваат привлечноста на нивната слободна игра.

Циклусот „Корени и организми“ е дел од богатиот цртачки опус на Ташковски во кој ја откриваме карактеристичната морфологија на негова фантастика. Драматичноста, својествена на неговите платна, во цртежите стивнува и се трансформира во блага медитативност, каде темата се повлекува пред имагинацијата и „атмосферата“ на делото. Тука прво се забележуваат основните композициски потези а потоа богато не толку детализирани структури, најчесто „неидентификуани предмети“. Ташковски суверено го контролира развојот на цртежот на одредената површина, поставувајќи ја празнината во иста улога со исполнетите делови на листот. Првата и суштествена задача е: да се разбие обвивката на предметот и да се навлезе во неговата скриена градба. По пат на ваква „снимка“ на внатрешноста Ташковски успева да ги поврзе разните предмети од природата низ своевидна пантеистички осмислена визија за светот. Во неа коренот и организмите имаат симболични значења на нов почеток, на „реалност“ во која се помириваат спротивностите: свеста за можноста од „општо човечки пораз“ (морален, еколошки, технички и тн.) и надежта која произлегува не само од хуманото чувствување на природата туку и од самиот творечки чин. Затоа разјадените форми, кои сведочат за напорот да се откријат тајните на постоењето (психолошко и материјално), не претставуваат процес на распаѓање туку пред се една можна состојба која не значи и едно ново раѓање. Аморфните маси, прецизно нацртани, се испреплетуваат со детали и облици кои содржат особини на некои реални предмети.

Ташковски со овие творби ни се отвара во светлината на „новоласичен“ и „новоромантичен“ цртач кој внесува разни симболични содржини. Неговата оригиналност ја согледуваме и во начинот како го решава необичниот спој на форми кои не се ниту билка (корен) ниту тело. Тој избрал анатомија на „растение“ одбегнувајќи го реализмот. Низ флореалната разграденост на човечкото тело (комбинирано со разни неодредени предмети) дискретно проговорува за една несигурна човечност, за опасноста од пораз. Но, истовремено тоа е момент на отуѓување кога нашето тело не е повеќе тело, а престанува да биде природа.

Во делата на Ташковски како лјатмотики се појавуваат опуштени плахи и вегетација кои делуваат како смирување по некоја катастрофа, како ново раѓање врз рушевините на старатото. Тоа се своеиздни фантазмагорични „предели“ на човечката личност, вознемирети но облагородени со напорот да се допрат скриените сфери на потсвеста и тајните на природата.

Цртачкото творештво на Ташковски ја го тврдува мислата дека вредноста или актуелноста на уметничкото дело не се одредува според концептот или припадноста на било кој правец.

Тој поседува сензibilitет на современ творец кој успева да допре до непознатото, изразувајќи некои суштествени аспекти на денешниот свет.

Владимир Величковски

THE WORLD OF FANTASY IN THE WORKS BY VASKO TAŠKOVSKI

When we see the works by Vasko Taškovski, our first impression is about his homogeneity, about his stylistic and thematic identity. He is persistent and because of that separated in his efforts in spite of the many challenges of today. He opposes the various historical models and the avant-garde ideas. But in the same time he is sensitive about all that, that happens around him, selecting the necessary informations from art and life. Taškovski is a surrealist who creates an unusual world, invented but probable, suggesting the possible states of the spirit and the matter. His art presents attempt to feel or open mysterious spaces of the subconsciousness. According to the way he feels the things and his artistic method discover a typical dreamer. Taškovski begins with the concrete data which transform into strange motives with a complex structure. In all of them there is symbiosis of the realistic data, and phantasmagoria of the different reminiscences, and the hypothetical future. The classical method doesn't exclude the modern inspiration and sensibility in the processing of the motives. Their biomorphic parts are permeated with elements of the technical civilisation, creating wavy baroque wholes, which have complex structure of composition and iconography. The illusional suggestion of the deep space is changed or transformed into undefined »liquid« mass, where the coloured forms, the lines, the light and dark effects have the basic role. Taškovski is very systematic in his working. He is a dreamer whose feet are firmly on the ground, turned towards its invisible sides, towards that thing, which surpasses the literally datum.

Taškovski was forming himself during the sixties by the experience of the artists from the former »Mediala«, but he stayed ready for new informations. He decided for a painting which united the rational conception and the defined intuitive knowledges, and he didn't do it by a programme, but spontaneously. The message appears as an engaged relationship towards the problems in today's world (war, ecological catastrophe, hunger). That's why in his works there are clear signs of »reality«, and not rare it permeats with the past, but always in a function of a vision, of an imaginative world that looks toward future, that has points of contact with the hypothetical marks of science, which is wide understood. Taškovski follows the inside logic of thinking and creates an imaginative world, where the utopia has realistic beginnings and hypothesis. He affirms the logic and the fantasy through which he establishes unusual and direct touch with some characteristic and fundamental motives and myths of our civilisation.

In 1965 Taškovski exhibits drawings and gouaches, fluid and simplified works that suggestively present his first impulse for fantasy. Even today Taškovski improves his painting and drawing. They are technically different, but stylistic and thematic related, so they complement each other. In fact the drawing presents the lyric segment in the creativity of Taškovski, and that means the most direct expression of this preoccupations. Here is also present the characteristic »director's« procedure of Taškovski, which can be seen in the precisely drawn and framed parts, composed in various relations. As if he was going in an opposite or parallel direction with the actual tries in the Macedonian drawing in the last few decades. So, instead of the noticeable approach of the drawing to the painting, he decides for the first black and white »graphic«, which is different than the painting and its colour, because it has a specific expression. That is how Taškovski reminds us of some stable values of the painting,

which are confirmed through the centuries. With his purified features and characteristic subtlety, we approach Engr's conviction: that which is good drawn, is always very good painted.

Taškovski builds the whole gradually, beginning with the detail. He organizes carefully clear lines, enthysiastic and dynamic, which are losing into the netlike structures with surfaces, small moves or separated lines that discover the attraction of their free play.

The cycle »Roots And Organisms« is a part of the rich drawing opus by Taškovski, where we can find out the characteristic morphology of his fantasy. The dramatics, typical for his canvas, calms down in his drawngs and transforms into tender meditation where the theme withdraws before the imagination and the »atmosphere« of the work itself. Here first we can notice the basic composition moves, and then rich but not so much described in details structures, very often »unidentified objects«. Taškovski controls the development of the drawing on a certain surface, setting the emptiness in the same role with the fulfilled parts of the leaf. The first and essential task is: to break the cover or the object and to penetrate into his hidden construction. With this »recording« of its inside, Taškovski succeeds to connect the various objects from nature through a certain pantheistic sensible vision about the world. The root and the organisms in it, have symbolic meanings for a new beginning, or »reality«, where the opposites reconcile: the consciousness for the possibility from » a human defeat« (moral, ecological, technical etc.), and the hope that comes out from the creative act itself, and not only from the humane feeling of nature. That is why the eaten into forms which testify for the effort to discover the secrets of the existence (psychological and material), don't present a process of disintegration, but a possible condition that will also mean a new bearing. The amphoral masses, drawn precisely, interlace with the details and the forms which have characteristics of some real objects.

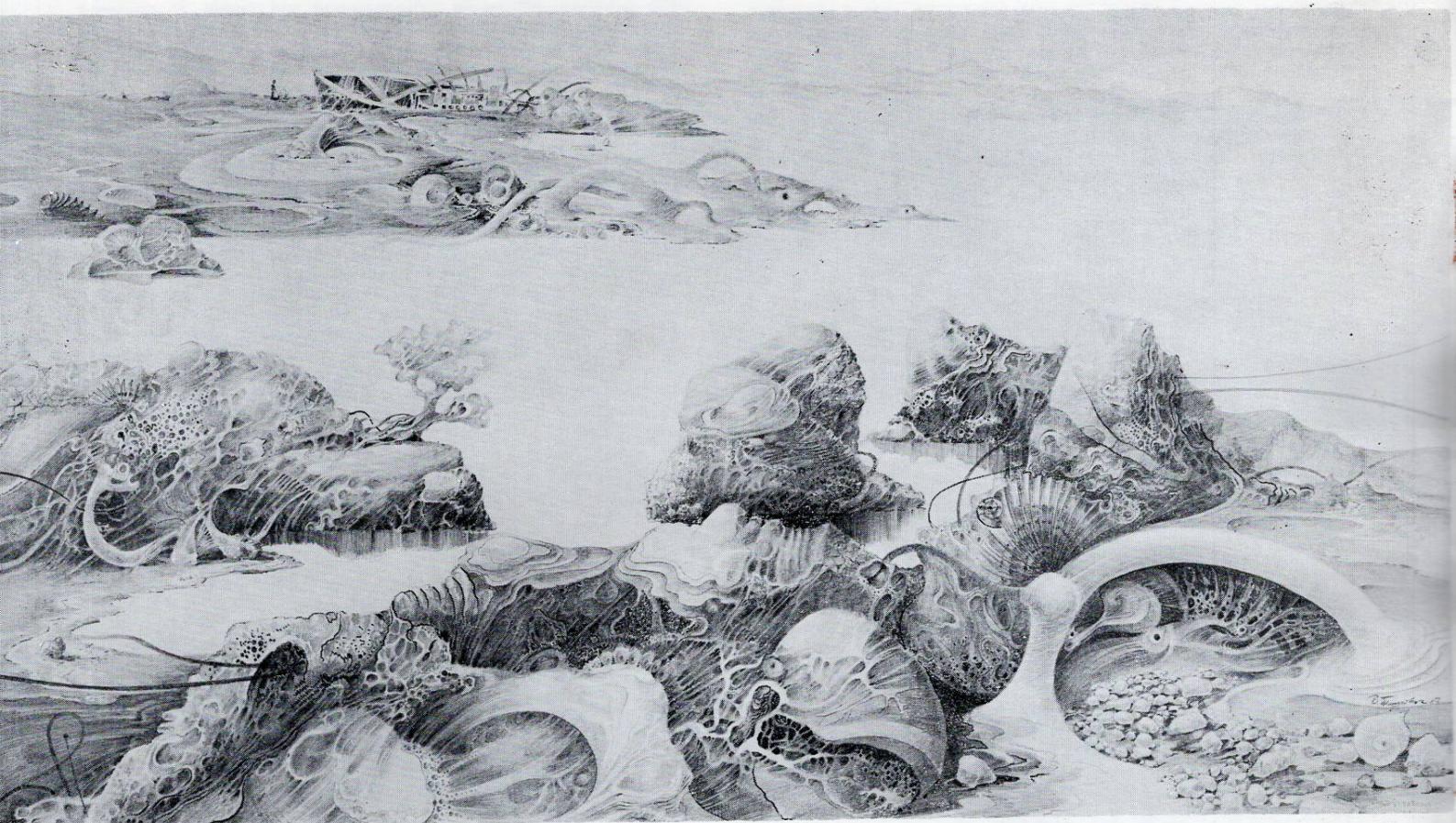
With these works Taškovski discovers himself in the light of a »newclassic« and »newromantic« drawer, who presents different symbolic contents. We can see his originality in the way solves the unusual connection of forms which are neither a plant (a root) nor a body. He chose the anatomy of a »plant« avoiding the realism. Through the floral branching off from the human body (combined with various undefined objects), he talks discreetly for an uncertain inhumanity, for the danger of defeat. But in the same time it is a moment of alienation, when our body is not a body anymore, and stops being nature.

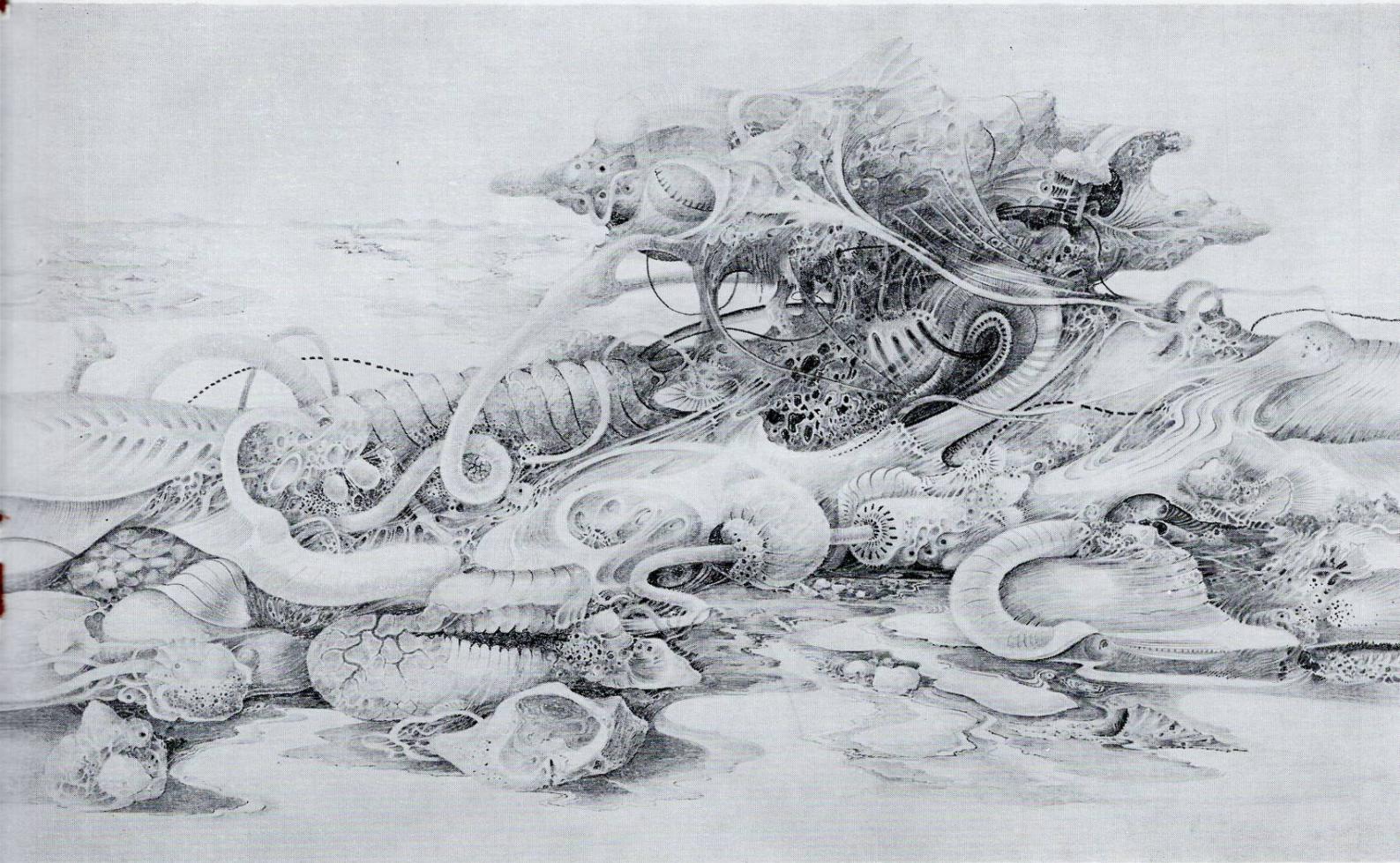
In the works by Taškovski the leitmotive are the devastated beaches and vegetation, that works as a calm after some kind of catastrophe, as a new bearing on the ruins of something old. They are phantasmagoric »regions« of the human personality, excited but ennobled with the effort to touch the hidden spheres of the subconsciousness and the secrets of nature.

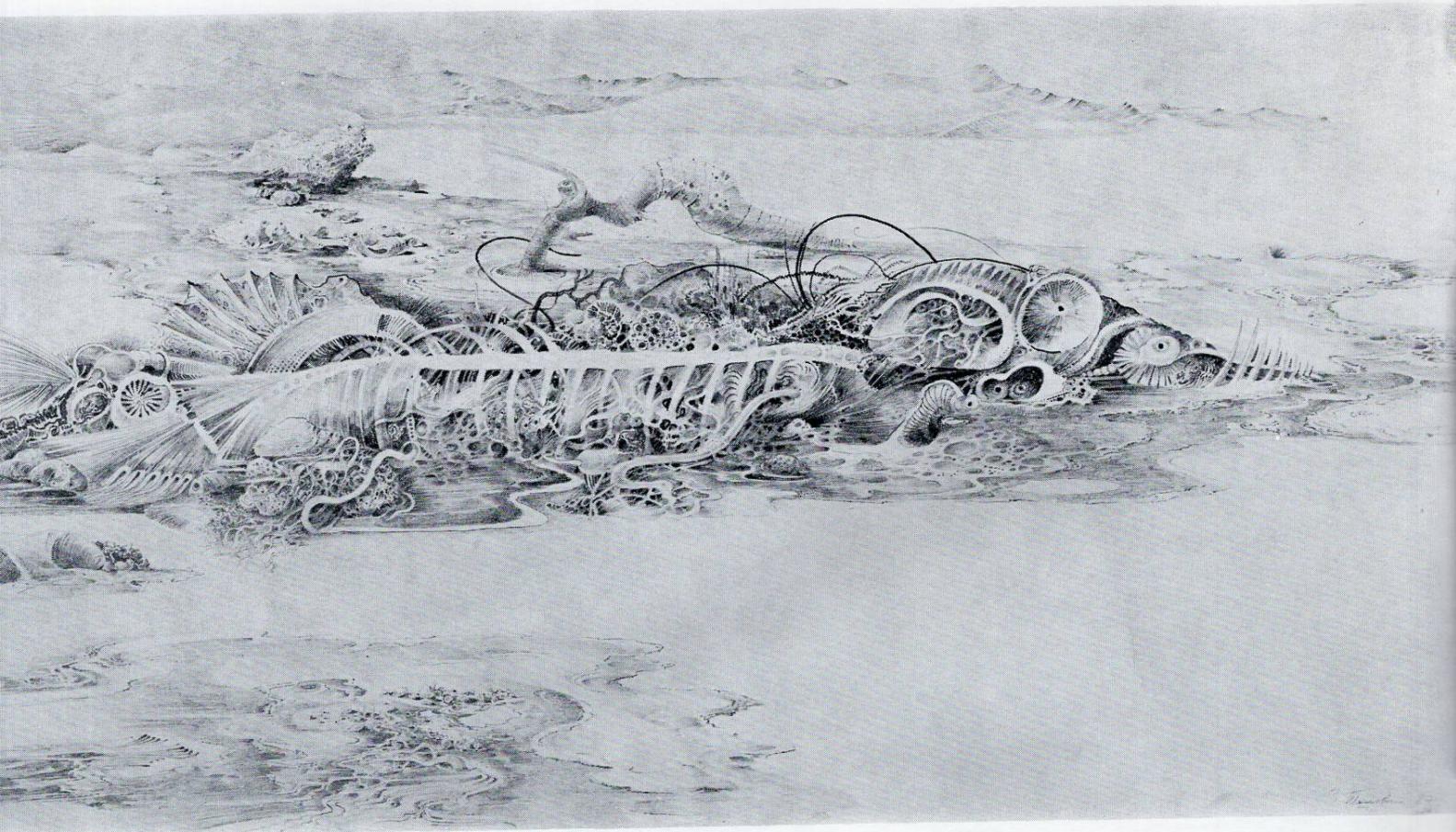
Taškovski's drawing creativity, which reconciles the artistic and the theme, proves the thought that the value or the actuality of the artistic work is not defined by the outline or the belonging to any direction. He possesses sensibility of a modern creator who succeeds to attain the unknown, expressing some essential aspects of today's world.

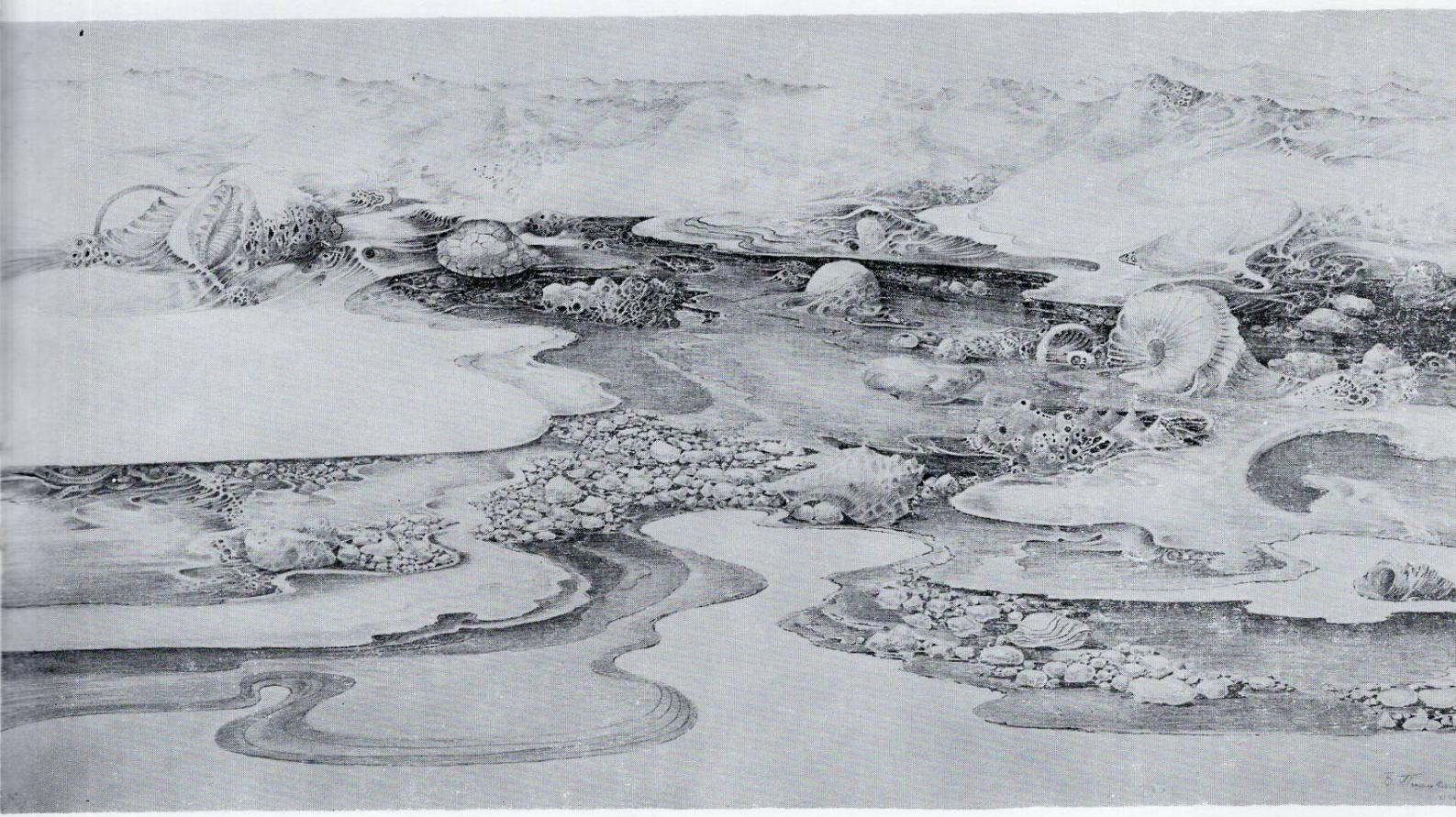
Vladimir Veličkovski

S. Tracy

Trevor Goring

ВАСКО ТАШКОВСКИ

Роден на 31. 8. 1937 година во Нико-Поле — Битола. Завршил школа за применета уметност во Скопје во 1958 година. Дипломирал на Академијата за применета уметност во Белград во 1964 година во класата на Михаило Петров. Студиски грестој во: СССР, Париз, Гриција и Египет. Покрај сликарството, се бави со цртеж, сценографија и графика. Адреса: Васко Ташковски, ул. „Трифун Бузев“ бр. 3-II/6 91000 Скопје

Телефон: 257-174

САМОСТОЈНИ ИЗЛОЖБИ

- 1965 — Шибеник, Галерија на Домот на ЈНА
- 1969 — Скопје, Центар за култура и информации на град Скопје
- 1969 — Битола, Галерија Моша Пијаде
- 1970 — Скопје, Центар за култура и информации на град Скопје
- 1970 — Струмица, Работнички Универзитет
- 1973 — Скопје, Уметничка галерија
- 1977 — Белград, Галерија на Домот на ЈНА
- 1977 — Загреб, Галерија на Домот на ЈНА
- 1981 — Каиро, Културен центар на Југословенската амбасада
- 1982 — Скопје, Уметничка галерија
- 1983 — Битола, книжарница „Наша книга“
- 1987 — Ниш, Галерија на современа ликовна уметност
- 1987 — Скопје, Дом на младите „25 Мај“

- 1988 — Зрењанин, Галерија на современа уметност
- 1988 — Скопје, Центар за култура и информации
- 1988 — Охрид, Дом на култура „Григор Прличев“
- 1988 — Струга, Изложбен салон „Браќа Миладиновци“
- 1983 — Битола, Завод, музеј и галерија
- 1988 — Титоз Велес, Народен музеј

ГРУПНИ ИЗЛОЖБИ

- 1967 — Скопје,
- 1968 — Скопје,
- 1969 — Ферара, Сомбор, Скопје
- 1970 — Загреб, Струга, Скопје
- 1971 — Белград, Загреб, Скопје, Љубљана
- 1972 — Јаши и Пјатра Њамц, Скопје, Цеље, Белград
- 1973 — Рим, Скопје
- 1974 — Лондон, Сомбор, Скопје, Чачак
- 1975 — Фиренца, Сараево, Словенј Градец, Сомбор, Титоград, Дакар, Алжири, Скопје, Белград
- 1976 — Загреб, Скопје, Белград
- 1977 — Атина, Пореч, Скопје, Приштина
- 1978 — Грац, Цетиње, Бања Лука, Пореч, Белград, Скопје
- 1979 — Софија, Херцег Нови, Скопје
- 1980 — Задар, Марибор, Белград, Скопје
- 1981 — Прага, Сомбор, Скопје, Белград
- 1982 — Загreb, Белград, Њујорк, Кан, Кршко, Букурешт, Брашов, Брешице, Скопје
- 1983 — Пловдив, Битола, Белград, Скопје
- 1984 — Сомбор, Скопје, Куманово, Битола, Штип
- 1985 — Зрењанин, Тетово, Белград, Скопје
- 1986 — Ниш, Москва, Скопје
- 1987 — Земун, Сомбор, Гацин, Хан, Скопје, Битола

НАГРАДИ

- 1969 — Награда за цртеж на Музејот на современа уметност — Скопје
- 1974 — Награда за сликарство „Нерешки мајстори“ на ДЛУМ — Скопје
- 1975 — Откупна награда за цртеж „Климент Охридски“ — Скопје
- 1976 — Прва награда за сликарство на IV изложба „Народноослободителната војна во делата на ликовните уметници на Југославија“ — Белград
- 1977 — Награда на СУБНОР „4 Јул“ — Белград
- 1978 — Октомвриска награда на СР Македонија — Скопје
- 1981 — Откупна награда за цртеж на Уметничка галерија — Скопје
- 1982 — Награда за цртеж „Никола Мартиноски“ — Скопје
- 1983 — Откупна награда на изложбата „ЈНА во делата на ликовните уметници на Југославија“ — Белград
- 1983 — Повелба на Културата од РСИЗ за култура — Скопје

VASKO TAŠKOVSKI

Was born on 31st of August, 1937 in Nižo-Pole, Bitola. He finished the School of Applied Arts in Skopje in 1958 and graduated from the Academy of Applied Arts in Belgrade in 1964 in the class of professor Mihailo Petrov. He has made study trips to SSSR, Paris, Greece and Egypt. Beside painting he is active in drawing, scenography and graphics.
Address: Vasko Taškovski, ul. Trifun Buzev br. 3—II/6 91000 Skopje
Telephone number: 257-174

ONE-MAN EXHIBITIONS

- 1965 — Šibenik, Gallery of the JNA (Yugoslav National Army)
- 1969 — Skopje, Cultural and Information Centre
- 1969 — Bitola, Moša Pijade Gallery
- 1970 — Skopje, Cultural and Information Centre
- 1970 — Strumica, Adult Education Centre
- 1973 — Skopje, Art Gallery
- 1977 — Belgrade, Gallery of the JNA (Yugoslav National Army) Cultural Centre
- 1977 — Zagreb, Gallery of the JNA (Yugoslav National Army)
- 1981 — Cairo, Cultural Centre of the Yugoslav Embassy
- 1982 — Skopje, Art Gallery
- 1983 — Bitola, the bookshop »Naša kniga«
- 1987 — Niš, Gallery of Contemporary Art
- 1987 — Skopje, »25th of May« Youth Centre
- 1988 — Zrenjanin, Gallery of Contemporary Art
- 1988 — Skopje, Cultural and Information Centre
- 1988 — Ohrid, »Grigor Prličev« Cultural Centre
- 1988 — Struga — Exhibition Room »Braća Miladinovci«
- 1988 — Bitola, Museum and Gallery
- 1988 — Titov Veles, National Museum

GROUP EXHIBITIONS

Since 1968 he has been taking part in the DLUM (Society of Macedonian Artists) exhibitions. He exhibited in:

- 1967 — Skopje
- 1968 — Skopje
- 1969 — Ferrara, Sombor, Skopje
- 1970 — Zagreb, Skopje, Struga
- 1971 — Belgrade, Zagreb, Skopje, Ljubljana
- 1972 — Iashi and Piatra Niamz, Skopje, Celje, Belgrade
- 1973 — Rome, Skopje,
- 1974 — London, Sombor, Skopje, Čačak
- 1975 — Firenze, Sarajevo, Slovenj Gradec, Sombor, Titograd, Dakar, Algeria, Skopje, Belgrade
- 1976 — Zagreb, Skopje, Belgrade
- 1977 — Athens, Poreč, Skopje, Priština
- 1978 — Graz, Cetinje, Banja Luka, Poreč, Belgrade, Skopje
- 1979 — Sofia, Herceg Novi, Skopje
- 1980 — Zadar, Maribor, Belgrade, Skopje

- 1981 — Praha, Sombor, Skopje, Belgrade
- 1982 — Zagreb, Belgrade, New York, Cannes, Krško, Bukarest, Brašov, Brežice, Skopje
- 1983 — Plovdiv, Bitola, Belgrade, Skopje
- 1984 — Sombor, Skopje, Kumanovo, Bitola, Štip
- 1985 — Zrenjanin, Tetovo, Belgrade, Skopje
- 1986 — Niš, Moscow, Skopje
- 1987 — Zemun, Sombor, Dadžin Han, Skopje, Bitola

PRIZES

- 1969 — Prize for drawing by the Museum of Contemporary Art — Skopje
- 1974 — Prize for painting of the Society of Macedonian Artists — »Nereški Majstori« — Skopje
- 1975 — Purchased prize »Kliment Ohridski« for drawing — Skopje
- 1976 — First prize for painting from the exhibition »National and Liberation War in the Works of the Yugoslav Artists« — Belgrade
- 1977 — The prize »14th of July« — Belgrade
- 1978 — October prize of the Socialist Republic of Macedonia — Skopje
- 1981 — Purchased prize for drawing of the Art Gallery — Skopje
- 1982 — »Nikola Martinoski« prize for drawing — Skopje
- 1983 — Purchased prize from the exhibition »JNA in the Works of the Yugoslav Artists« — Belgrade
- 1983 — Charter of Culture from RSIZ for Culture — Skopje

ИЗДАВАЧИ:

Центар за култура и информации — Скопје

Директор: М-р Ѓорѓија Најдески

Уредник: Теофил Шулајковски-Тофе

Дом на културата „Григор Прличев“ — Охрид

Директор: Видое Видически

Уредник: Менка Змејкоска

Изложбен салон на Спомен куќата на
„Браќа Миладиновци“ — Струга

Директор: Ристо Танески

Уредник: Димитрије Дурацоски

Завод, музеј и галерија — Битола

Директор: Никола Иваноски

Уредник: Лильана Христова

Народен музеј — Титов Велес

Директор: Никола Трипче

Уредник: Тодорна Андова

Ликовно обликување: Ацо Филиповски

Превод на англиски

Милна Ристовска

Печатница: Графички завод „Гоце Делчев“ — Скопје

Тираж: 700 примероци

